נטייבה · פי' בקונטרס מזבלה וקשה דהא איסורא דרבנן הוא והיכי פשיט מינה בכתובות בפ' פסולי המוקדשין (דף לד:) אלרס אזן דהוי איסורא דאורייתא וכן הכא מפקע ליה ממלות היכי פשיט מינה ומפרש ר"ח נטייבה מרש בה חריסה יתירא דהוי דאורייתא ונדיירה כפירוש הקונטרס ואף על פי שהוא דרבנן תשיב טפי מנתקולה ומייתי ראיה מנטייבה ומיהו אכתי קשה הכא היכי פשיט דילמא עבד שאני דמפקע ליה ממלות חמיר טפי מאיסורא דאורייתא כדאמרינן בפרק כל פסולי המוקדשין (שם דף לז:) ואומר ר"ת דגבי שביעית אית לן להחמיר טפי מכשום מקום לפי שהיו מזלזלין בה כדאמרינן בסוף הניזקין (לקמן נד:) שהיו חשודין על השביעית לכך מייתי שפיר מינה דלא קנסו בנו אחריו ובשטר שיש בו רבית שקנסים אותו * דמשמע לשולם אפילו בנו כיון דקנסו זכה בו הלוה ובשאים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים דאמר ר' יוסי הכל יהא מונח עד שיבא אליהו (ב"מ דף לז:) התם קנסינן להו כי היכי דלדידי ואם היה מחזיר לבנו לא היה מודה:

שנתקוצה · פי' ר"ת קולין החלושים בה וכן מפרש בירושלמי אכל מחוברים הן אסורין מדאורייתא כדאמרינן בפרק הבונה (שבת דף קג:) התולש עולשין והמוזרד זרדין אם ליפות הקרקע כל שהוא אע"פ דפטר התם בתרעא דחבריה הכא ליכא לאוקמי בהכי דשביעית לא מיפטר משום מלאכה שאינה צריכה לגופה:

לחוצה לארץ לא לחירות ואם תאמר היכי דמי אי חזיל מנפשיה ליבד את זכותו כדאמר בשמעתין דבעל כרחו איט יכול להוציאו כדאמרינן בשלהי כתובות (דף קי:) דאין הכל מוציאין ויש לומר דמיד כשמכרו קנסינן ליה פן יתגלגל לוקח בדבריה ליך אחריו: מידי

[שיין לעיל במשנה ד' מג:]

תוספות רי"ד

אי לחוץ לארץ ת"ר המוכר עבדו לחוץ לארץ יצא לחירות וצריך גם שחרור מרבו שני ומפסיד לוקח את דמיו · פי' אע"פ שאין הלוקח רשאי להוציאו מא"י בעל כרחו של עבד כדתנן הכל פעלין לא"י ואין הכל מוציאין אותו נשים וא' עבדים, ואפ"ה כיון שקנאו ע"ד להוציאו קנסי' ליה שיוציאנו לחירות שמא יתפתה וילך אחריו ואע"פ שחוזר הלוקח ואומר כשרואה שב"ד כופין אותו לשחרר אני אדור בא"י אין שומעין לו אלא אמרי' כיון שקנאו ע"ד להעליבו לחו"ל קנה עצמו ב"ח ודוקא המוכר עבדו לחו"ל קנסו אבל המוצאו עצמו לחו"ל לא קנסו שהרי אם רוצה העבד לבוא ולסרב בו שלא יוציאוהו יכול. ולא עוד אלא אי (לא) מכרו שם אחר שיצא אבר העבד זכותו כדאמרינן בגמ' מפני שהיה לו לסרב ולא סירב וצריך גם שחרור מרבו שני שהמוכר עבדו לכנענים צריך גם שחרור מרבו ראשון דכנעני לא קני ליה אלא למעשה ידיו וקנין האחר עדיין נשאר אצל רבו ראשון אבל כשמכרו ישראל לחו"ל אבר הלוקח שני המקיימים ונסחלק רבו ראשון מעליו סילוק גמור הילכך צריך גם שחרור מרבו שני;

[מ"ק יג.] שביעית פ"ד מעשה ב

[מ"ק יג. בכורות לד:]

*אבל אינו מוכר עבדו לגוי אינו אינו אין הגוי

[לקמן עג. ושם נסמן]

[תוספתא ע"ז פ"ד]

[יבמות סו:]

[כתובות קי:] אפקיד ע"ז ופקיראה יש לקנות את הפקדון ... כי לתרון מה ... (ביחוסא) בתוך הסוקליים הבאי מבטלת לגוי קנייתא שאינה מעיקרא עבדיו בעמי (בס"ם לסוקליים) שלנו תאנא בגוי דלא יוצא הדקד (ב)

* ולגוי לא רובה לאכר טא

[כתובות קי:] כלום שדרש רבו לחזור · כשיולא, על מנת כן יצא דלא קנסו לאחר: **והפניה** · בגיטותא: **יוצא עבד אחר רבו לסוריא** · משמע דין על העבד לצאת אחר רבו לסוריא ופריך לא סגי דלא נפיק בתמיה והתנן הכל מוציאין (לישנא אחרינא) גרסינן יצא עבד כו' עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו רבו שם מ"מקמי כך תרצתא הוה גרסינן הכי "יוצא עבד אחר רבו לסוריא מכרו רבו שם מ"ולא שבקיה לאסוקי לכולה מתניתא עד דפרכיה: **אם דעת רבו לחזור** · אם כשיולא על מנת לחזור יצא: **כופין אותו** · להוציאו לחירות: **תרתי** · בשני דברים הללו שמעתי שפסק דין: **חזא הא** · מכירה עבד לחולה לארץ: **ויוצאה** · לבעליס מיד וזה הפסיד מטותיו: **אינה מכורה כל עיקר** · מקל וחומר ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו, שאינה מכורה, אינו דין שלא תמכר, ולקמן רב ענן בשני דברים הללו שמעתי ממנו מה תהא על המעות: **בחדא אמר דהדרי זביני** · וחוזרות המעות ללוקח: **וכחדא לא הדרי** · אלא ליבד הלוקח מעותיו: **ולא ידענא כי מקייסו** · וא"ת לא לשמואל במוכר שדהו לא הדרי זביני וליבד מעותיו במאי פליג עליה דרב דהא לרב נמי לא הדרה דקתמר מכורה ויוצאה, ודאי פליגי, ולרב המכר מכר ואם קנו עמה נכסים אחין אין אחריות נקנין עמה במכירה זו בלא משיכה ולשמואל אינו מכר והמעות מתנה ניתנו ואין נכסים אחין לא אחריות נקנין עמה במכירה זו בלא משיכה ויטולין לחזור בהן ומעות המקבלין חוזרין ומעות אחין הקרקע מתנה דאדם יודע שאין מכר שדה בשנת היובל ונמר ונתן מעות לשם מתנה: **מדקאני בכרייתא** · לעיל בריתא דשמעתין: **קנייס רבו שני** · וליבד מעותיו דאי הדר זביני ורבו ראשון קנייה למה ליה לשני לשחררו היה לו לכוף את הראשון שיסורו עליו, אלמא לא הדרי זביני, וכיון דשמע רב ענן בחדא מנייהו אמר שמואל דהדרי זביני, ודאי גבי שדה אמר שמואל דהדרי ולא הפסיד הלוקח:

ורב

[נוסח מכירת עבדו לחוץ לארץ]

[מנהג הבלות "זאת - זאת"]

[תת נוסח מכירת שדה אחוזה בשנת היובל]

[כ"ק נ:]

[מ"ק יג. ובכורות לד:]

[עי' פרש"י עירובין ס.]

[נסמן שם]

[לקמן נד:]

[מ"ק יג. בכורות לד:]

[לקמן עג. ושם נסמן]

[תוספתא ע"ז פ"ד]

[יבמות סו:]

[כתובות קי:]

[רש"ש]

[רש"ש]

[רש"ש